

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00374 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	TOMA Gheorghe, ȘTEFAN Teodoru, TUDOSE Mihai și LUNGU Severin Florian. <i>Schimbarea managerială, managementul schimbării: manageri înnașcuți, manageri formați</i> . București: Editura Academiei Naționale de Informații [A.N.I.]. 2009.
OA	RADU, Iustina. Managementul schimbării în organizații. <i>Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I”</i> . 3. 2008. p.311-317.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.332:08 – p.332:20	p.317:12– p.317:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII

BULETINUL
UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE APĂRARE
"CAROL I"

PUBLICAȚIE FONDATĂ ÎN ANUL 1937

Nr. 3

Anul 2008

**PUBLICAȚIE ȘTIINȚIFICĂ DE IMPORTANȚĂ NAȚIONALĂ DE CATEGORIA "B+"
RECUNOSCUTĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR (CNCSIS)**

**EDITURA UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE APĂRARE "CAROL I"
BUCUREȘTI – 2008**

MANAGEMENTUL SCHIMBĂRII ÎN ORGANIZAȚII

THE MANAGEMENT OF CHANGES IN ORGANIZATIONS

Iustina RADU*

Agenția Națională de Administrație Fiscală

Fenomenul de autoorganizare presupune procese cooperante între indivizi identici dintr-un anumit punct de vedere (fizico-chimic, biologic, organizațional). Acest fenomen este ireversibil, se desfășoară în timp, și presupune interacțiunea cu mediul extern. Biologicul și socialul sunt manifestări parțiale ale unei realități fizice subadiacente. Pentru a putea evolua sistemele trebuie să fie menținute departe de echilibru. Acest proces se poate gestiona prin managementul schimbării organizaționale.

The phenomenon of self-organization implies cooperation processes between individuals that are identical from a certain point of view (physical-chemical, biological, organizational). This phenomenon is irreversible is performed in time and implies the interaction with the external environment. The biological and social aspects are part of a physical subsidiary reality. In order to be able to evolve, the systems must be kept away from the balance state. This process can be managed through the management of organizational change.

Cuvinte cheie: management, proces, interacțiune, mediu, schimbare.

Keywords: management, process, interaction, environment, change.

Fenomenologie și sociologie

În general, știința experimentală caută să stabilească relații constante între fenomene. Pentru a stabili că relația vizată este constantă, trebuie să multiplicăm observațiile și experimentele, în care termenii pe care îi corelăm apar sau pot apărea. Când frecvența este satisfăcătoare, admitem că termenii sunt legați în mod constant, adică sunt reunite anumite condiții. Constanța poate fi verificată atunci când cercetarea se extinde la o constelație de factori. Astfel se

* Tel. 0722.675.655

managementului schimbării este trasat din psihologie, sociologie, gestionarea afacerilor, economie, inginerie industrială, ingineria sistemelor precum și din studiul comportamentului uman și organizațional. Pentru mulți practicieni aceste elemente componente ale expertizei sunt legate și integrate într-un set de concepte și principii denumit Teoria Generală a Sistemelor (General Systems Theory). Nu este limpede dacă această zonă a practicii profesionale ar trebui denumită o profesie în sine, o disciplină, o artă, un set de tehnici sau o tehnologie. Deocamdată, este de ajuns să afirmăm că există expertiză vastă, relativ coerentă, dacă nu chiar eclectică, care întărește acest domeniu și asupra căruia majoritatea practicienilor ar fi de acord – chiar dacă obiectul muncii lor nu elimină un caracter înalt de variație pe această temă.

Procesul Schimbării

Procesul schimbării a fost caracterizat ca având trei etape de bază: dezghețare, schimbare și reînghețare. Această perspectivă se bazează puternic pe adoptarea conceptului sistemic de homeostază sau stabilitate dinamică a lui Kurt Lewin. Utilitatea acestui cadru este potențialul de a adopta o vedere sistemică, etapizată a procesului de schimbare. Ceea ce se poate reproșa acestui cadru este faptul că nu permite adoptarea acestuia în cazul în care organizația se găsește în situația de extremă instabilitate sau nu permite schimbări ale *statu-quo*-ului pentru perioade mai lungi de timp. Astfel, punctul de început și de sfârșit al cadrului dezgheț-schimbare-reîngheț este stabilitatea, care pentru unele persoane sau organizații reprezintă un lux. Pentru alții, stabilitatea internă este factor major ce poate conduce la dezastru.